

CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES
DE CATALUNYA

Nota en relació amb el Dictamen 2/2024, de 23 de juliol, sobre la Proposta de reforma del Reglament del Parlament de Catalunya

Conclusions del Dictamen

Primera. L'article 2 de la Proposta de reforma del Reglament del Parlament de Catalunya, pel que fa a la modificació de l'apartat 2 de l'article 95 RPC, en l'incís «o situacions excepcionals degudament justificades a criteri de la Mesa en què, per impedir el desenvolupament de la funció parlamentària i ateses les especials circumstàncies, es consideri suficientment justificat», com tampoc l'esmena núm. 4 no vulneren l'article 23.2 CE ni el principi de seguretat jurídica de l'article 9.3 CE.

Adoptada per unanimitat.

L'article 95.2 RPC (segons reforma proposada) estableix que els diputats poden delegar el vot en [...] situacions excepcionals degudament justificades a criteri de la Mesa en què, per impedir el desenvolupament de la funció parlamentària i ateses les especials circumstàncies, es consideri suficientment justificat.

Quant al dret de vot, el Tribunal Constitucional ha considerat que no només forma part del *ius in officium* dels representants polítics sinó que, en incidir en una faceta rellevant de la seva activitat parlamentària, com és l'exercici de la funció legislativa, s'integra en el nucli essencial de la funció representativa. Un dels principals drets i deures dels parlamentaris és la participació en les tasques de les cambres, i la manera més habitual de concretar aquesta participació és l'exercici del seu dret de vot, mitjançant el qual manifesten la seva postura o posició en els acords de les assemblees legislatives (STC 361/2006, FJ 3 i 4). El cànon constitucional sobre delegació del vot el fixa la STC 65/2022, dictada amb ocasió de la interposició d'un recurs d'empara contra uns acords de la Mesa del Parlament de Catalunya i en el marc d'una interpretació conforme a la Constitució de l'article 95 RPC, que regula aquesta institució. Posteriorment, es recull en altres pronunciaments (STC 75/2022, de 15 de juny; 85/2022, de 27 de juny; 92/2022 i 93/2022, d'11 de juliol, i 24/2023, de 27 de març, igualment fruit de recursos d'empara), que projecten en aquest àmbit les consideracions més generals sobre l'exercici presencial i personal de les funcions pròpies del *ius in officium* de l'anterior STC 19/2019, de 12 de febrer (igualment, STC 45/2019, de 26 de març).

La delegació del vot es considera constitucionalment admissible entenent que «lo que se delega no es la decisión sobre el sentido del voto, sino únicamente su expresión ante los órganos del parlamento» (STC 65/2022, FJ 6). Aquesta jurisprudència constitucional, malgrat que emfasitza el caràcter personal de l'exercici de la funció parlamentària ex article 23.2 CE, admet la delegació sotmesa a una sèrie de condicions: en primer lloc, la necessitat que es prevegi aquesta figura en el reglament parlamentari, ja que correspon a aquest tipus normatiu fruit de l'autonomia parlamentària regular els supòsits d'exercici de les funcions parlamentàries que comporten una excepció als principis de personalitat i presencialitat (STC 19/2019, FJ 4.A, i, posteriorment, STC 86/2024, FJ 3); en segon lloc, el caràcter excepcional, que es tradueix en l'establiment d'uns supòsits en què es pot autoritzar la delegació de vot, els quals s'han de fonamentar en la salvaguarda de béns o valors constitucionals mereixedors de protecció (STC 65/2022, FJ 6). D'aquesta doctrina no en deriva, però, la necessitat d'especificar, en relació amb tots i cadascun dels supòsits de delegació, quins són aquests béns o valors constitucionals. Per tant, resulta admissible que, més enllà dels supòsits especificats a la norma, hi hagi altres béns susceptibles de protecció que puguin justificar la delegació, d'acord amb la finalitat general a què obeeix aquesta forma de vot en absència, respectant el seu caràcter excepcional i interpretant-los restrictivament (STC 65/2022, FJ 7). I un tercer requisit, de caràcter procedimental, que comporta l'establiment per part dels òrgans parlamentaris d'un procediment per exercir el vot delegat

Palau Centelles

Baixada de Sant Miquel, 8 - 08002 Barcelona
Tel. + 34 933 176 268 Fax + 34 933 181 720
consell@cge.cat

adequat a la comprensió jurisprudencial de la delegació de vot, i que garanteixi al diputat delegant manifestar amb caràcter previ el sentit del seu vot (STC 65/2022, FJ 6).

La prohibició assenyalada per la STC 65/2022 que les delegacions no poden ser «genèriques o indeterminades» ve referida a la concreta resolució adoptada per la Mesa que va ser impugnada en el cas d'empara enjudiciat, de manera que no és susceptible de trasllat, en els mateixos termes, a la determinació del marge de configuració pel legislador parlamentari de les causes o els supòsits de delegació, ja que no prejutja necessàriament els límits constitucionals de la regulació general d'aquesta figura en seu reglamentària. Això no significa que el legislador parlamentari no hagi de respectar certs límits en regular la delegació de vot, els quals deriven principalment del principi de personalitat del vot, que s'afirma com un límit infranquejable, oposable també a «las normas que configuran las facultades que integran el *ius in officium*» (STC 65/2022, FJ 5).

La reforma de l'article 95.2 RPC afegeix una nova clàusula de tancament menys particularitzada que les causes específiques que ja estan previstes (hospitalització, malaltia greu, incapacitat perllongada) però delimitada i restringida d'acord amb els requisits constitucionals que la mateixa clàusula incorpora. La dificultat o impossibilitat de preveure una llista closa i omnicomprensiva de totes les situacions que poden tenir aquest efecte impeditiu, sempre marcades per l'excepcionalitat i la impossibilitat d'anticipar des del reglament parlamentari totes les situacions excepcionals que poden justificar l'ús de la delegació de vot, justifiquen l'establiment d'una clàusula de tancament del tipus com la que es proposa introduir.

Es tracta d'un nou supòsit que, com es desprèn de la Proposta de reforma del RPC, seguint la doctrina constitucional sobre l'article 23 CE i el caràcter personal i indelegable del vot, reuneix les exigències d'excepcionalitat i propicia una interpretació restrictiva en la seva aplicació, ja que els casos que pugui emparar la delegació hauran d'obeir a «situacions excepcionals» que han d'estar «degudament justificades» i que impedeixin «el desenvolupament de la funció parlamentària». La clàusula habilitadora, a més, haurà de vincular-se amb una causa concreta que justifiqui aquella excepció, l'existència de la qual haurà de valorar la Mesa, sempre amb un criteri restrictiu. La finalitat és, doncs, en aquelles situacions inhabituals dels diputats o diputades que afecten valors o béns dignes de salvaguarda o protecció, garantir en última instància el desenvolupament de la funció parlamentària i possibilitar l'exercici del dret de vot en el seu doble vessant del dret fonamental de l'article 23 CE, apartats 1 i 2.

El marge d'apreciació de la Mesa, reconegut en aquest mateix àmbit en els reglaments de diversos dels parlaments i les assemblees legislatives d'altres comunitats autònomes i en la jurisprudència constitucional, emparat en l'autonomia parlamentària, vindrà guiat necessàriament per dos elements: d'una banda, pels criteris restrictius establerts per la STC 65/2022 i que es desprenen del contingut de la mateixa previsió reglamentària, en relació amb l'excepcionalitat i la deguda justificació en la protecció de béns i valors constitucionals que poden emparar la delegació. I de l'altra, per la necessitat de preservar el dret de vot dels parlamentaris (facultat essencial del *ius in officium*) i el sistema de majories en coherència amb les exigències del principi democràtic, quan circumstàncies especials i degudament justificades per a la salvaguarda de béns o valors constitucionals els impedeixen exercir-lo presencialment i ho han de fer a través d'un tercer.

Pressuposar, doncs, que la Mesa efectuarà una aplicació esbiaixada de l'article 95.2 RPC per concedir delegacions de vot genèriques i indeterminades difícils de fonamentar és una hipòtesi sobre un eventual abús en l'aplicació d'aquesta norma que no deriva del seu tenor literal i que esdevé, per tant, una impugnació de caràcter preventiu, que no constitueix motiu suficient per declarar la inconstitucionalitat del precepte. A més, l'actuació de la Mesa resta subjecta a control, si escau, a través del recurs d'empara (art. 42 LOTC).

L'esmena núm. 4 proposa que a l'expressió «degudament justificades» s'afegeixi la necessitat que la Mesa apreïi la concurrència de les situacions excepcionals «de forma motivada», exigències vinculades a la possibilitat de control d'aquesta decisió. I, a més, conté un mandat adreçat a l'òrgan parlamentari per aplicar la norma «amb respecte al principi de proporcionalitat»,

previsió aquesta que ha de guiar la seva decisió en els termes exposats. En conseqüència, en tant que afegeix garanties addicionals, aquesta esmena no ofereix problemes d'inconstitucionalitat.

En conclusió, l'article 2 de la Proposta de reforma del RPC, pel que fa a la modificació de l'apartat 2 de l'article 95 RPC, en l'incís «o situacions excepcionals degudament justificades a criteri de la Mesa en què, per impedir el desenvolupament de la funció parlamentària i ateses les especials circumstàncies, es consideri suficientment justificat», com també l'esmena núm. 4 que hi fa referència no vulneren l'article 23.2 CE.

D'altra banda, la regulació de l'article 2 té un sentit cert i clar i no produeix confusió normativa envers els efectes de la seva aplicació ni de les conductes permeses, per la qual cosa no contravé l'article 9.3 CE, des del vessant de la seguretat jurídica.

Segona. *L'article 2 de la Proposta de reforma del Reglament del Parlament de Catalunya, pel que fa a l'addició d'un apartat 4 a l'article 95 RPC, que s'ha examinat per connexió, d'acord amb el que disposa l'article 19.1 LCGE i, en concret, quant a la primera frase del primer paràgraf del dit apartat («El vot de la persona delegant es comptabilitza en el mateix sentit que el vot emès per la persona en qui es delega»), vulnera l'article 23.2 CE, tal com ha estat interpretat per la jurisprudència constitucional.*

Per aquest motiu, es recomana la reformulació de la norma a fi que es mantingui únicament l'opció prevista a la segona frase del primer paràgraf de l'apartat 4 de l'article 95 RPC («tret que s'especifiqui el contrari per part de la persona delegant a la Mesa, amb caràcter previ a l'inici de la sessió corresponent»).

Adoptada per unanimitat.

Per connexió amb l'article 95.2 RPC i a l'empara de l'article 19.1 LCGE, s'analitza la compatibilitat amb la doctrina constitucional (STC 65/2022) del nou apartat 4, pel que fa a la seva primera frase: «El vot de la persona delegant es comptabilitza en el mateix sentit que el vot emès per la persona en qui es delega».

L'apartat 4 que es proposa introduir a l'article 95 RPC, relacionat amb el procediment per exercir el vot delegat que haurà d'establir la Mesa, en el marc del que disposa l'article esmentat (STC 65/2022, FJ 6), sembla establir dues possibilitats alternatives: d'acord amb la primera, el vot emès per la persona delegant es comptabilitza en el mateix sentit del vot emès per la persona en qui delega (primera part); mentre que d'acord amb la segona, es disposa que la persona delegant pot manifestar el sentit del seu vot a la Mesa amb caràcter previ a l'inici de la sessió corresponent (segona part), deixant així sense efecte el que es preveu en la primera part del precepte que diu que el vot de la persona delegant es comptabilitza en el mateix sentit que el vot emès per la persona en qui es delega.

El Tribunal Constitucional configura la delegació com a excepció al principi de personalitat en l'exercici del vot i exigeix que el delegant expressi amb caràcter previ i de manera fefaent el sentit del seu vot, una exigència que no satisfà la primera frase de l'apartat 4 de l'article 95 RPC. En conclusió, quant a la modificació que efectua de l'apartat 4 de l'article 95 RPC i, en concret, la primera frase del dit apartat: «El vot de la persona delegant es comptabilitza en el mateix sentit que el vot emès per la persona en qui es delega» vulnera l'article 23.2 CE, tal com l'ha interpretat la jurisprudència constitucional. Per aquesta raó, es recomana la reformulació de la norma de manera que es mantingui únicament l'opció segons la qual la persona delegant ha d'especificar a la Mesa amb caràcter previ el sentit del seu vot.

Tercera. *L'article 7 de la Proposta de reforma del Reglament del Parlament de Catalunya, pel que fa a l'addició d'una disposició transitòria al Reglament, no vulnera l'article 23.2 CE ni el principi d'interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics de l'article 9.3 CE.*

Conclou la seva constitucionalitat i estatutarietat, per raons d'una millor precisió del text de la norma, ens remetem a la recomanació efectuada en el fonament jurídic segon, apartat 3.B.b.

Adoptada per unanimitat.

L'article 7 afegeix al Reglament una disposició transitòria en relació amb l'aplicació de la Llei orgànica 1/2024, de 10 de juny, d'amnistia per a la normalització institucional, política i social a Catalunya. Es tracta d'una regulació *ad intra*, que es limita a preveure els efectes que té en seu parlamentària una situació externa derivada de l'existència de procediments judicials en els quals es discuteix l'aplicabilitat de les previsions de la citada Llei orgànica d'amnistia en relació amb diputats del Parlament que, en conseqüència, poden veure afectades les condicions que fan possible el seu dret de vot a la Cambra. Aquest enteniment deriva de la regulació proposada, malgrat que la seva redacció no faci referència expressa als procediments judicials interns, que són l'origen dels procediments, que sí que es citen, davant del Tribunal Constitucional, el Tribunal Superior de Justícia de la Unió Europea i el Tribunal Europeu de Drets Humans, i que l'expressió «causes incloses a la Llei orgànica 1/2024» resulti poc clara quan es vol referir als procediments judicials en què s'invoca l'aplicació de la citada Llei orgànica. Així, no qüestiona la competència dels òrgans judicials per a l'aplicació de l'amnistia (art. 10 LOA) ni afecta el desenvolupament en seu judicial dels procediments corresponents, de manera que no interfereix en l'exercici de la funció jurisdiccional que correspon als tribunals.

En conseqüència, la disposició qüestionada estableix per si mateixa un supòsit d'aplicació del vot delegat que: (1) es justifica objectivament en les eventuais afectacions de la possibilitat de vot presencial, (2) s'aplica de manera delimitada i excepcional, ja que només té lloc durant l'objectiva vigència dels procediments judicials citats i (3) respon a una adequada ponderació, que no interfereix amb cap altra finalitat constitucional i que, en conseqüència, satisfà les exigències del cànon de constitucionalitat, atès que respon a la finalitat legítima de garantir, en una situació que encara és objecte de discussió jurisdiccional, l'exercici del dret fonamental de vot dels diputats, protegit per l'article 23.2 CE, i coadjuva a una conformació de la voluntat de la cambra respectuosa amb els resultats electorals, sense que es lesioni el *ius in officium* de la resta de diputats de la Cambra.

Cal posar de manifest la manca d'identitat del supòsit ara regulat per la nova disposició transitòria RPC respecte dels supòsits examinats per les STC 65/2022, 85/2022, 92/2022, 93/2022 i 24/2023, que van ser objecte d'empara. En aquells casos, el Tribunal Constitucional va considerar que la citada decisió d'eludir voluntàriament l'acció penal espanyola no podia emparar la delegació de vot. Ara, la justificació de la delegació de vot és, en canvi, el fet que estiguin pendents les decisions judicials sobre l'aplicabilitat de la Llei orgànica 1/2024. En conseqüència, no són aplicables a la situació dictaminada els pronunciaments de l'alt Tribunal emesos amb relació a determinats actes anteriors de la Mesa del Parlament de Catalunya.

D'acord amb l'argumentació precedent, l'article 7 de la Proposta de reforma del RPC, que afegeix una nova disposició transitòria, no vulnera l'article 23.2 CE.

En el cas de la disposició transitòria objecte de dictamen és clar que, amb independència de la valoració política i fins i tot tècnica que se'n faci, respon a una explicació racional, a la qual es refereix, de manera escaïda, la mateixa exposició de motius de la Proposta de reforma: «una disposició transitòria en què s'especifica que tots els diputats que es troben dins de les causes judicials incloses a la Llei orgànica 1/2024, de 10 de juny, d'amnistia per a la normalització institucional, política i social a Catalunya, també podran delegar el seu vot, d'acord amb el procediment establert en el Reglament del Parlament de Catalunya, per tal de garantir el ple i efectiu desenvolupament de la seva funció parlamentària». Igualment, persegueix una finalitat legítima, que és la de preservar el dret de vot dels diputats, i, en conseqüència, el seu dret de participació política i també el de les persones que els han elegit *ex article 23 CE*, afectats per la Llei orgànica d'amnistia, fins que es resolgui judicialment de forma definitiva el seu cas. Tot això porta a considerar que la disposició transitòria respon a una motivació raonable, suficient per superar el cànon de la prohibició de l'arbitrarietat. D'altra banda, aplica el règim general de la delegació de vot a una circumstància específica sense que introdueixi cap regulació especial. Per aquest motiu, cal descartar, així mateix, que produeixi una discriminació, prohibida també —quan resulti il·legítima— pel cànon de control de la interdicció de l'arbitrarietat. Tampoc impedeix el control d'aquesta delegació, ni afecta la funció jurisdiccional ni els procediments judicials en curs.

Per aquests motius, l'esmentat article 7 de la Proposta de reforma del RPC no vulnera l'article 9.3 CE, des del vessant de la interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics.

Quarta. *L'article 3 de la Proposta de reforma del Reglament del Parlament de Catalunya, pel que fa a l'addició d'una lletra c a l'apartat 1 de l'article 98 RPC, no vulnera l'article 23.2 CE.*

Adoptada per unanimitat.

Segons la Proposta, la lletra c afegida a l'apartat 1 de l'article 98 RPC introdueix com a modalitat de votació ordinària el vot telemàtic, que es troba regulat a l'article 98 bis. Per tant, les consideracions efectuades per a l'article 98 bis són traslladables a l'esmentat article 98.1.c.

Cinquena. *L'article 4 de la Proposta de reforma del Reglament del Parlament de Catalunya, pel que fa a la introducció d'un nou article 98 bis al Reglament, com tampoc l'esmena núm. 5 no vulneren l'article 23.2 CE.*

Adoptada per unanimitat.

L'article 98 bis RPC regula per primera vegada, amb caràcter general, la possibilitat d'exercir el vot telemàticament en les situacions excepcionals degudament justificades a criteri de la Mesa en què, per impedir el desenvolupament de la funció parlamentària i ateses les especials circumstàncies, aquesta ho consideri suficientment justificat.

La doctrina constitucional en relació amb el vot telemàtic es troba recollida en diverses resolucions emeses en procediments constitucionals de distinta tipologia i abast. La STC 19/2019, de 12 de febrer (seguida per la STC 45/2019, de 26 de març, que s'hi remet), elabora una doctrina general que es projecta sobre el procediment d'investidura del president de la Generalitat i, específicament, sobre la previsió de participació del possible candidat a la presidència via mitjans telemàtics. Els pronunciaments en relació amb la participació del candidat en el procediment d'investidura no es poden traslladar automàticament i sense matisos a altres procediments parlamentaris que no responen a la rellevància i complexitat inherents a la investidura, realitzats en el marc d'altres tipus de sessions o reunions parlamentàries de diferents naturalesa i abast.

Més en general, pel que fa al caràcter presencial de l'activitat parlamentària, el Tribunal Constitucional recorda que la interacció entre els presents és un element essencial per garantir el debat i la discussió i perquè la cambra pugui formar la seva voluntat, a fi de fer efectiu el pluralisme polític i el principi democràtic. El procés que precedeix i determina la decisió parlamentària és un procés complex en què el vot conforma la decisió final (STC 19/2019, FJ 4.A.b).

En el DCGE 1/2018, de 26 d'abril, el Consell, sobre l'ús de mitjans telemàtics i la participació remota, referint-se també al procediment d'investidura, va dir que «[n]o hi ha dubte que les actuals tecnologies obren noves possibilitats i escenaris inimaginables en el passat i imprevisibles en clau de futur i, en aquest sentit, les normes jurídiques han d'estar amatents a incorporar aquelles millores que contribueixin a la qualitat institucional i democràtica i reforcin l'exercici dels drets fonamentals, entre els quals, sense dubte, hi consta i hi destaca el de la participació política» (FJ 4.2).

Recentment, la STC 86/2024, emesa amb ocasió d'un recurs d'empara, enjudicia un supòsit de vot telemàtic, que tracta com una excepció al principi de presencialitat al qual aplica la doctrina elaborada sobre el vot delegat per la STC 65/2022 (FJ 6 i 7), exposada en el fonament jurídic anterior, a la qual fa una remissió expressa (FJ 3).

Pel que fa a l'Estatut d'autonomia, no estableix cap previsió sobre l'admissió o no del vot telemàtic, de manera que, si s'escau, aquesta regulació l'hauria d'introduir el reglament parlamentari (en aquest sentit, DCGE 1/2018, FJ 3 i 4, ja citat).

En síntesi, sobre el cànon aplicable als nous articles 98.1.c i 98 bis RPC, de la doctrina constitucional exposada es desprèn que admet l'ús dels mitjans telemàtics per exercir el vot amb

caràcter excepcional, amb els condicionaments següents: primerament, que aquesta possibilitat de votar en absència estigui prevista en els reglaments parlamentaris; segonament, que es garanteixi el seu correcte exercici, és a dir, que el vot expressi la voluntat del parlamentari absent de la cambra i no la d'un tercer que pugui actuar en nom seu i, finalment, que concorrin circumstàncies excepcionals o de força major que ho justifiquin (STC 19/2019, FJ 4.A.b).

El vot delegat és, consubstancialment, una excepció al principi de personalitat, si bé es pot considerar també que comporta una excepció a la presencialitat del vot en la mesura que s'emet en absència. Per la seva banda, el vot telemàtic constitueix una excepció a la presencialitat entesa com la presència física del parlamentari i en si mateix no exceptua el principi de personalitat del vot, atès que no s'hauria d'alterar l'exercici del vot per part del seu titular. La vinculació que s'estableix entre l'article 23.2 CE i el vot telemàtic s'ha d'entendre referida a la preservació de les garanties que ha de reunir la conformació i l'emissió d'aquest vot. S'ha d'assenyalar la importància que té en el vot el procediment de formació de la voluntat de la cambra, marcat pel seu caràcter deliberatiu i de debat i discussió parlamentàries, que fa efectiu el pluralisme polític i el principi democràtic (art. 23.1 CE). D'altra banda, el vot telemàtic no altera els elements fonamentals del vot sinó l'exercici d'aquest, de manera que el que cal preservar és que el procediment per emetre'l, que requereix els mitjans tecnològics adients, respecti les garanties inherents a l'exercici d'aquest dret.

La redacció de la clàusula que empara l'ús del vot telemàtic és coincident amb la de l'incís final de l'apartat 2 del nou article 95 RPC, relatiu als supòsits de delegació de vot. Es tracta d'una clàusula que reuneix les exigències d'excepcionalitat que fixa la jurisprudència constitucional per admetre el vot no presencial. Això és, ha d'obeir a «situacions excepcionals» «degudament justificades a criteri de la Mesa» quan, ateses «les especials circumstàncies», aquesta ho consideri «suficientment justificat» mitjançant un «escrit motivat». El fet que el nou article 98 bis RPC no estableixi un ventall de causes taxades a banda d'aquesta (més enllà de la del seu segon paràgraf) no mereix tampoc cap retret d'inconstitucionalitat. L'enumeració de causes pot ser insuficient a la pràctica per atendre tots els supòsits en què resulti necessari el vot telemàtic, atesa la concurrència de situacions extraordinàries que impedeixen el vot presencial. Tot i la redacció, un punt alambinada, la finalitat clara del precepte és garantir el desenvolupament de la funció parlamentària i possibilitar l'exercici del dret de vot del diputat o diputada afectat quan es donin les situacions excepcionals que impossibilitin el vot presencial.

En aquest sentit, per bé que no és paràmetre de constitucionalitat, és il·lustratiu que la pràctica totalitat dels reglaments parlamentaris continguin clàusules d'aquest tipus, a fi de poder encabir-hi els supòsits que reuneixen les característiques d'excepcionalitat indicades. També és el cas del Reglament del Congrés dels Diputats i del Senat. Quant al fet que la participació en activitats oficials ha de venir referida als compromisos institucionals a l'estranger, també és un supòsit justificador de l'ús de mitjans telemàtics de votació que està previst, amb la mateixa finalitat, al Reglament del Congrés dels Diputats.

A més, l'article 98 bis conté totes les cauteles perquè la Mesa autoritzi els casos de conformitat amb la jurisprudència constitucional: situació excepcional, especials circumstàncies, deguda justificació i decisió per escrit i motivada. Per consegüent, pressuposar que la Mesa efectuarà una aplicació esbiaixada de la norma per autoritzar el vot telemàtic en supòsits que no s'ajustin a l'excepcionalitat de les situacions definides pel precepte o en casos en què no concorri la necessitat de preservar un bé o valor constitucional mereixedor de protecció és una hipòtesi sobre un eventual abús en l'aplicació del precepte objecte de dictamen que no deriva del seu sentit literal, ni esdevé motiu suficient per declarar-ne la inconstitucionalitat.

Per acabar, l'esmena núm. 5 planteja afegir el «respecte al principi de proporcionalitat» com a criteri addicional a seguir per la Mesa a l'hora d'autoritzar el vot telemàtic, quan es tracti d'apreciar motivadament la concurrència d'una situació que el justifica degudament perquè el diputat no pot exercir-lo presencialment. Així mateix, proposa un redactat que millora la comprensió del paràgraf primer de l'article 98 bis, sobretot quant a la finalitat de l'autorització del vot telemàtic, que és remoure els obstacles que impedeixen el desenvolupament ordinari de la funció

parlamentària. Per tant, aquesta esmena no presenta problemes de constitucionalitat ni d'estatutarietat.

En síntesi, l'article 3 de la Proposta de reforma del RPC, que introdueix una nova lletra c a l'apartat 1 de l'article 98 RPC; l'article 4 de l'esmentada Proposta, que incorpora al Reglament un nou article 98 bis, i l'esmena núm. 5 no vulneren l'article 23 CE.